

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
UNSKO SANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U BIHAĆU
Broj, 01 0 K 006752 12 K
Bihać, 27.06.2013.godine

Rješenjem Vrhovnog suda F BiH broj
01 0 K 006752 14 Kž 4 od 11.09.2014.
godine presuda ukinuta i predmet vraćen
prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Bihaću u vijeću sastavljenom od sudija Kapić Reufa kao predsjednika vijeća, Hergić Ernese i Šahinović Gare kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Rahmanović Senide, u krivičnom predmetu ovog suda broj 01 0 K 006751 12 K, koji se vodi protiv optuženog Stričević Slavka sina B., zbog krivičnog djela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. preuzetog KZ SFRJ, nakon održane glavne usmene i javne rasprave od 27.06.2013.godine u prisutnosti kantonalnog tužitelja USK Bihać Mesić Jasmina, optuženog Stričević Slavka i njegovog branioca po službenoj dužnosti Piliopović Jove advokata iz Banja Luke, donio je a 01.07.2013.godine, javno objavio slijedeću

P R E S U D U

Optuženi **STRIČEVIĆ SLAVKO** zv. „Švabo“ sin B. i majke M. djevojački N., rođen 10.09.1961.godine u mjestu B. općina B. P., JMB ....., nastanjen u N. na. ul. K. d. bb općina D., pismen sa završenom OŠ, oženjen, otac dvoje djece, po zanimanju radnik, vojsku služio bivšu JNA 1980.godine u K., vodi se pri OMO D., lošeg imovnog stanja, po narodnosti ..., državljanin .., ranije ne osuđivan, nalazi se na slobodi.

K r i v j e,

Što je:

Kršeci pravila međunarodnog prava sadržana u III Ženevskoj konvenciji o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12.augusta 1949. godine i dopunskog Protokola o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba uz navedenu Konvenciju, za vrijeme oružanog sukoba u R BiH, između Armije R BiH i Vojske Republike Srpske, u drugoj polovini juna mjeseca 1992.godine, kao pripadnik rezervnog sastava policije Republike Srpske, postupao protivno članu 3. stav 1. tačka a) III Ženevske konvencije i članu 4. stav 1. i 2. tačka a) dopunskog Protokola, na području mjesta B. i P. općina B. P. zajedno sa O. O. i B. M. pripadnicima Vojske RS nečovječno postupao prema ratnim zarobljenicima i izvršio ubistvo dva zarobljenika tako što je :

Dana 28.06.1992.godine u jutarnjim satima u mjestu B. zaseok J. općina B. P., nakon što su mještani sela J. zarobili pripadnike Oružanih snaga R BiH, TO H.: C. M. rođenog 1969.godine, S. E. rođenog 1972.godine i B. S. rođenog 1964.godine svi izmjesta H. općina S. M. i nakon što su iste sproveli pred poštu u mjestu B. kao pripadnik rezervnog sastava policije RS fizički je zlostavljao ratne zarobljenike prilikom ispitivanja, udarajući ih šakama u predjelu glave, kojom prilikom su ispred pošte u fizičkom zlostavljanju učestvovali i drugi mještani koji su tog jutra saznali za pogibiju svog mještanina pripadnika Vojske RS V. B., da bi potom nakon što je od udaraca pao na zemlju zarobljenik B. S. istom prišao O. O. zvani O. pripadnik Vojske

RS, te u namjeri da ga liši života u istog ispucao jedna metak iz pištolja zv. Škorpion cal 7,65 mm u predio glave, nanijevši mu povrede u predjelu kostiju lica glave, desno iznad gornje vilice, defekt kosti 1x1,4 cm, te u predjelu lijevo tjemeno zatiljno rupčasti defekt promjera 0,8 cm od kojih povreda je B. S. preminuo na licu mjesta, da bi potom optuženi naredio preostaloj dvojici zarobljenika da tijelo ubijenog B. S. natovare na traktorsku prikolicu vlasništvo PIP Oštrelj kojom je upravljao O. V. udarajući ih pri tom nogom u predjelu zadnjice, pa kad su ovi natovarili tijela ubijenog u istu su ušli dvojica zarobljenika S. E. i C. M. skupa sa optuženim i B. M. pripadnikom Vojske RS, da bi se isti dovezli do prirodne jame zvana Ravnica u narodu poznate kao „D. jama“ u mjestu P. općina B. P., dok je O. O. prema jami došao sa putničkim motornim vozilom, pa kad su stigli do jame optuženi je naredio dvojici zarobljenika da sa traktorske prikolice svuku tijelo ubijenog zarobljenika što su ovi i uradili pa kad su S. E. i C. M. između sebe na rukama držali tijelo ubijenog B. S. optuženi u namjeri da ih liši života u iste je ispucao iz automatske puške cal. 7,62 mm dva rafala koji su te prilike pogođeni pali na tlo gdje je S. E. zadobio povrede karličnih kostiju, rebara obostrano, gornjih i donjih ekstremiteta i desne skapule, a C. M. povrede glave, prelom obje skapule, prelom rebara obostrano te oštećenje vratnih grudnih pršljenova od kojih povreda je preminuo na licu mjesta, pa kad je S. E. ležeći na zemlji još uvijek davao znakove života mahajući rukom istom je prišao B. M. te u namjeri da ga liši života iz automatske puške cal, 7,62 mm prislanjajući istu uz njegovu glavu ispucao jedan metak koji je tom prilikom zadobio povrede u vidu defekta kostiju 12,5 x 6 cm sa sitnim lomnim pukotinama u predjelu glave lijevo zatim od kojih povreda zajedno je preminuo na licu mjesta da bi potom optuženi premetao stvari ubijenih zarobljenika a zatim skupa sa B. M. i drugim licima da bi prikriili zločin tijelo ubijenih zarobljenika tijelo bacili u jamu dubine oko 20 metara.

Dakle, kao pripadnik rezervnog sastava policije Republike Srpske kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata u RBiH skupa sa drugim licima nečovječno postupao prema ratnim zarobljenicima i izvršio ubistvo dva ratna zarobljenika.

Čime je kao saizvršilac počinio krivično djelo – ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. a u vezi sa članom 22. preuzetog KZ SFRJ, pa ga sud primjenom iste zakonske odredbe i primjenom člana 41. preuzetog KZ SFRJ

O S U Đ U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 10 (DESET) GODINA.

U smislu odredbe iz člana 50. stav 1. preuzetog KZ SFRJ u izrečenu kaznu zatvora optuženom se računa vrijeme provedeno u pritvoru počev od 23.05.2012.godine do 14.09.2012.godine.

Temeljem člana 212. stav 3. ZKP FBiH oštećene porodice C. M., S. E. i B. S. sa imovinsko pravnim zahtjevom se upućuju na parnicu.

Temeljem člana 202. stav 4. ZKP FBiH optuženi se oslobađa plaćanja troškova krivičnog postupka te isti padaju na teret budžetskih sredstava suda.

O b r a z l o ž e n j e

Kantonalno tužilaštvo u Bihaću optužnicom broj T01 0 KTRZ 0008935 12 od 09.08.2012.godine optužilo je Stričević Slavka sina B. da je u vremenu i na način činjenično opisan u dispozitivu optužnice počinio krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. preuzetog KZ SFRJ.

Optužnica je potvrđena od strane sudije za prethodno saslušanje te se optuženi izjasnio da nije kriv povodom tačke optužnice kojom mu se stavlja na teret izvršenje krivičnog djela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. preuzetog KZ SFRJ.

Kantonalno tužilaštvo u Bihaću činjenično je opisalo u optužnici radnje koje se optuženom stavlja na teret s tim da je pravno kvalifikovalo navedene radnje kao izvršenje krivičnog djela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. preuzetog KZ SFRJ, te ovaj sud u konkretnom slučaju prihvata ovakvu pravnu kvalifikaciju a to iz razloga što je u vrijeme izvršenja radnji ovog krivičnog djela koje se optuženom stavlja na teret na snazi bio preuzeti KZ bivše SFRJ koji krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika inkriminira odredbom iz člana 144. Zakona, a kojim je za počinjenje navedenog krivičnog djela propisana kazna zatvora od jedne do petnaest godina. Kako je u Aneksu I. Ustava bosne i Hercegovine predviđeno da će se uz ostale dodatne sporazume o ljudskim pravima primjenjivati međunarodni ugovor o građanskim i političkim pravima iz 1966.godine te kada se uzme u obzir član 2. Evropske konvencije i član 1. i 2. Protokola broj VI. uz Konvenciju iz kojih se vidi da je isključena mogućnost izricanja smrtno kazne ili njenog izvršenja u vrijeme mira iz tog proizilazi da domaći sudovi nakon potpisivanja Dejtonskog sporazuma za mir u BH ne mogu izricati smrtnu kaznu, to je evidentno da se optuženom primjenom navedenog zakona maksimalno može izreći kazna zatvora do petnaest godina pa je navedeni zakon koji je važio u inkriminirano vrijeme po optuženog povoljniji stoga se pravna ocjena navedenih radnji izvršenja i po stajalištu ovog suda ima odrediti po članu 144. preuzetog KZ SFRJ te u konkretnom slučaju primjena bilo kojeg drugog zakona umjesto preuzetog KZ SFRJ koji je bio na snazi u vrijeme relevantno za ovaj krivični predmet predstavljalo bi kršenje načela zakonitosti.

U toku dokaznog postupka na prijedlog tužilaštva izvedeni su slijedeći dokazi: saslušani su slijedeći svjedoci: svjedok oštećeni S. Đ. te svjedoci C. A. sin R., B. S. sin S., S. E. sin H. (glavni pretres od 19.02.2013.godine) O. V. sin V., Š. S. sin R., Š. D. kći Đ., Š. V. sin J. (glavni pretres od 12.03.2013.godine), B. D. sin D., K. M. sin M. i L. S. sin O. (glavni pretres od 11.04.2013.godine), G. D. sin P., K. M. sin S. te vještaci Samira dr. Mešić-Pašalić i dipl.ing.strojarstva Franić Bruno (glavni pretres od 06.05.2013.godine).

Na prijedlog odbrane saslušani su svjedoci B. D. sin B. , K. N. sin J., V. N. sin S. i L. M. sin R. (glavni pretres od 29.05.2013.godine).

Dokazi tužilaštva u vidu materijalnih dokaza zapisnik o ekshumaciji, obdukciji i identifikaciji mrtvih tijela pronađenih u zajedničkoj grobnici na lokalitetu

B. P. naselje P. uži lokalitet jama Ravnice, fotodokumentacija i crtež lica mjesta ekshumacije, nalaz i mišljenje vještaka sudske medicine Mešić-Pašalić Samire, DNK nalazi za tijela C. M., B. S. i S. E., izvod iz Matične knjige umrlih za C. M., S. E. i B. S., nalaz i mišljenje vještaka balističara Franić B..

Vijeće nije prihvatilo prijedloge odbrane u pogledu rekonstrukcije na licu mjesta te u pogledu saslušanja vještaka Rakočević dr. Miroslava ili Karan Željka a to iz razloga što u konkretnom slučaju ocjene različitih iskaza pojedinih svjedoka optužbe i odbrane vijeće će cijeniti pojedinačno i u njihovoj povezanosti te u tom dijelu rekonstrukcijom na licu mjesta nebi se utvrdilo bilo kakvo činjenično stanje u pogledu inkriminiranih radnji, različito u odnosu na provedene dokaze na glavnom pretresu a također vještak Mešić-Pašalić Samira prezentirala je sudu nalaz na osnovu izvršene ekshumacije i vanjskog pregleda tako da je bilo nepotrebno saslušavati dodatne vještake patologe.

Optužnica tereti optuženog Stričević Slavka za ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. preuzetog KZ SFRJ i to tako da je u inkriminiranom periodu postupao suprotno članu 3. stav 1. tačka a) Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba za vrijeme rata a koji član glasi:

„U slučaju oružanog sukoba koji nema karakter međunarodnog sukoba i koji izbije na teritoriji jedne od Visokih strana ugovornica svaka strana u sukobu biće dužna da primjenjuje bar slijedeće odredbe:

1. Prema osobama koje ne sudjeluju neposredno u neprijateljstvima, podrazumijevajući tu i **pripadnike oružanih snaga koji su položili oružje** i osobe onesposobljene za borbu usljed bolesti, rane, lišenja slobode ili zbog kojeg drugog uzroka, postupiće se u svakoj prilici čovječno, bez ikakve nepovoljne diskriminacije zasnovane na rasi, boji kože, vjeri ili uvjerenju, spolu, rođenju ili imovnom stanju, ili bojem kojem mjerilu. U tom cilju zabranjeni su i u buduće se zabranjuju u svako doba i na svakom mjestu prema gore navedenim osobama između ostalih i slijedeći postupci:
  - a) povrede koje se nanose životu i tjelesnom integritetu naročito sve vrste ubojstva,

Odredba člana 3. zajednički član 3. Ženevske konvencije i načelna odredba koja predviđa primjenjivost Konvencije tokom trajanja neprijateljstava i karakter tih neprijateljstava uz određivanje svojstva zaštićenih osoba, navodi minimum zabranjenih postupaka koji se potpisnici Konvencije bar moraju pridržavati i obavezujuća je za sve strane u sukobu bilo unutarnjem ili međunarodnom a bila je važeća za vrijeme rata i na mjestu događaja za koje se optuženi tereti. Kod tumačenja navedene odredbe jasno je da nije neophodno da počinitelj zna za ili da namjerava da krši međunarodne norme već je dovoljno da je samo počinjenje suprotno pravilima međunarodnog prava.

Nije sporno da je u periodu prije vremena koje je označeno u optužnici kao vrijeme izvršenja krivičnog djela postojao i trajao sukob između vojnih snaga Vojske Republike Srpske i Vojnih snaga Armije BH. Navedenu činjenicu sud je utvrdio iz iskaza saslušanih svjedoka kako optužbe tako i odbrane koji su se o toj činjenici izjašnjavali a temeljem materijalnih dokaza kao što je Odluka o proglašenju

neposredne ratne opasnosti Predsjedništva RBH od 08.04.1992.godine („Sl.list RBiH“ broj 1/92) koja je stupila na snagu odmah s tim da je nesporno temeljem iskaza svjedoka optužbe i odbrane utvrđeno da je svijest o oružanom sukobu između pripadnika Vojske i policije Republike Srpske s jedne strane i pripadnika Armije i Teritorijalne odbrane Bosne i Hercegovine s druge strane bila prisutna kod svih saslušanih svjedoka tj. mještana sela B. općina B. P. te u konkretnom slučaju svijest kod kako optuženog tako i saslušanih svjedoka u pogledu statusa zarobljenih osoba prema kojima je postupao optuženi kao pripadnik rezervnog sastava policije Republike Srpske bila je upravo da se radi o osobama pripadnicima neprijateljskih formacija i iste osobe su tretirani kao ratni zarobljenici.

Da bi se utvrdilo postojanje kršenja pravila međunarodnog prava potrebno je utvrditi protiv koga je počinjenje usmjereno odnosno da li je djelo bilo usmjereno prema osobama koje spadaju u posebne kategorije osoba koje su zaštićene članom 3. stav 1. Ženevske konvencije.

Prema definiciji pojma zaštićene kategorije koja je sadržana u članu 3. stav 1. Ženevske konvencije naznačeno je prema osobama koje ne učestvuju neposredno u neprijateljstvima podrazumijevajući tu i pripadnike oružanih snaga koji su položili oružje i lica onesposobljena za borbu usljed bolesti, rane, lišenja slobode.

U svom iskazu datom na glavnom pretresu od 19.02.2013.godine svjedok C. A. je istakao da je jedan od ubijenih bio njegov brat C. M. te da je njemu lično poznato da je njegov brat M. uspio pobjeći iz JNA gdje je služio vojsku u Banja Luci a zatim je bio član TO S. M. odnosno mjesta H. gdje je sa drugim mještanima vršio straže u zaštiti svog sela te je odlučio da skupa sa svojom trojicom prijatelja napusti mjestu H. i ode kako su oni to nazivali slobodnu teritoriju na područje Bihaća te da su njih četvorica krenuli ispred njegove kuće i on je iste vidio kad su krenuli bili su obučeni u kombinaciji vojne i civilne odore a sa sobom su imali i naoružanje i to automatsku pušku, četiri pištolja, imali su 700 metaka i četiri do pet bombi te njemu je poznato kada su oni krenuli a poznato mu je da je istog dana odnosno naveče E. se vratio i on ga je vidio s tim da je kasnije nakon što je rat završio odlazio u mjesto Š. gdje su bili posmrtni ostaci gdje je on davao krv radi DNK analize i da mu je poznato da su posmrtni ostaci njegovog brata nađeni u nekoj jami kod mjesta B..

Svjedok S. E. sin H. potvrđuje u svom iskazu i ističe da je on bio pripadnik TO H. te da su pripadnici TO sebi nabavljali oružje na način što su ga kupovali preko švercera ili vojnika srpske vojske te u momentu kada je policija i pripadnici Vojske Republike Srpske su počeli da traže pripadnike TO i da ih privode da su se njih četvorica tj. on, B. S., S. E. i C. M. dogovorili da krenu na slobodnu teritoriju u Bihać i to tako što bi išli u pravcu Grmeča, došli do Bosanske Krupe a onda u pravcu Bihaća te su po njegovom iskazu dana 27.06.1992.godine krenuli njih četvorica tako što su sa sobom ponijeli jednu automatsku pušku, zatim jedan borbeni ranac, u koji su stavili municije negdje 600-700 komada, četiri do pet bombi, četiri pištolja, te krećući se u pravcu Bihaća kako su oni to zamislili susretali su vojne patrole tj. uniformisane vojnike tj. srpske vojnike s tim da su oni se od njih skrivali prolazili pored njih i nisu stupili u bilo kakvu borbu sa istima te svjedok ističe da je on negdje pred samu noć odustao od dalje svoje nakane da ide na slobodnu teritoriju prema Bihaću s tim da je preostaloj trojici dao pištolj koji je imao kod sebe, vojničku uniformu koju je nosio, on je obukao civilno odijelo i vratio se kući.

Svjedok Š. V. koji je rođen 1936.godine u dijelu svog iskaza ističe da je njemu poznato da je on kritične večeri tj. noć prije nego što će lišiti slobode trojicu njemu nepoznatih osoba bio određen da daje stražu skupa sa S. D. međutim pošto ga je bolio zub on je napustio stražu gdje je ostao S. D. te je otišao kući, te negdje u jutarnjim satima da ga budila žena govoreći mu tri nepoznate osobe odnosno tri čovjeka na putu su zarobljena te je on ustao obukao se ali nije sa sobom ponio oružje koje je imao te je odmah iza svoje štale naišao na trojicu mlađih osoba koji su stajali pored puta a oko njih je bilo dosta ljudi koji su u pravcu njih uperili oružje te je i on prišao toj grupi ljudi koji su držali upereno oružje u ovu trojicu, te kako je koji od ove tri mlađe osobe prilazio isti su predavali oružje koje su imali kod sebe i to predali su automatsku pušku, imali su kod sebe i neke pištolje, dvogled i nož su predali te su oni odlučili da ih odvedu u pravcu pošte od sela a zatim da pozovu nekog iz komande u P..

O daljem iskazivanju navedenog svjedoka i njegovim neposrednim zapažanjima naknadno će se detaljnije prezentirati.

Svjedok Š. D. je u svom iskazu istakla da je njoj poznato da su u to vrijeme bile noćne straže a to iz razloga što su počela ratna dejstva te da se ona dobro sjeća kritičnog događaja iz razloga što je to jutro stric njenog supruga došao sa viješću da je negdje na ratištu poginuo njihov komšija V. B. te oni su zbog toga bili jako tužni i neraspoloženi te u jednom momentu nakon što je njen svekar odveo konje na ispašu on se vratio i rekao da je vidio trojicu momaka koji su ga pitali u kojem pravcu se ide za Bihać te je to prenešeno i njenom suprugu koji je odmah krenuo te je i ona za njim te nakon izvjesnog vremena su zatekli trojicu momaka koji su bili opkoljeni od strane mještana a mještani su kod sebe imali oružje. Opisuje te opkoljene momke kao mlađe kao dječake, te ona ne zna koje su oružje kod sebe imali ti mlađi momci – dječaci s tim da je u međuvremenu jedan od njih predao pištolj njenom mužu koji je isti pištolj zadržao kod sebe.

O detaljima iskaza događaja ispred pošte navedene svjedokinje naknadno će se iznositi.

Svjedok Š. S. je istakao da je kritičnog dana tj. tačno 28.juna 1992.godine pošto je bio Vidovdan i dobro pamti datum njegov stric Š. V. koji je bio na straži njima u jutarnjim satima rekao da je poginuo njihov komšija V. B. te oni zbog te tužne vijesti nisu više ni spavali međutim, negdje oko pola osam u njegovu sobu je ušla njegova majka te je njemu doslovce rekla „ustaj evo turaka“ te je on se odmah obukao a majka mu je dodala automatsku pušku koju je on dužio te nedaleko od njegove kuće možda 150-200 metara je zatekao tri nepoznate osobe i više svojih komšija od kojih su neki bili i u vojnoj uniformi kao što su B. D., O. M. i drugi te su oni faktički zarobili ove tri nepoznate osobe tri vojnika te je on kod jednog vidio pištolj futroli i to radi se o pištolju Crvena zastava duga devetka i vidio je dvije bombe i odmah je to oduzeo od tog vojnika kojega je zarobio a B. D. mu je rekao da su od tih zarobljenih uzeli i automatsku pušku sa preklopnim kundakom te su povelili zarobljene vojnike prema centru sela prema pošti te kada su došli do kuće O. V. tada mu je jedan od zarobljenih vojnika dao pištolj 7,65 mm.

O daljim navodima svjedoka u pogledu postupanja prema zarobljenima naknadno će se više naznačiti.

Sud u potpunosti prihvata iskaze navedenih svjedoka te na osnovu principa slobodne ocjene dokaza koji daju sudu pravo da ocjenjuje postojanje ili nepostojanje određene činjenice sud zaključuje da u konkretnom slučaju tri zarobljene osobe mlađe dobi tj. B. S., S. E. i C. M. u trenutku zarobljavanja od strane mještana sela B. koji mještani su bili naoružani uglavnom puškama kao pripadnici TO i mjesnih straža, dakle zarobljene osobe su bili naoružani djelimično i u vojnim uniformama i oni kao takvi su sprovedeni od mjesta gdje su zarobljeni do pošte u centru mjesta B. a da su prethodno razoružani od osoba koje su ih zarobile s tim da su tretirani kao pripadnici protivne vojske neki su ih nazivali turci, neki su ih nazivali ustaše ali su ih svi tretirali kao pripadnike protivne vojske, te nakon što su razoružani dovedeni pred poštu u mjestu B. te sud zaključuje da su B. S., S. E. i C. M. u vrijeme kad su zarobljeni od strane pripadnika TO mjesta B. razoružani tj. položili oružje i bili su onesposobljeni za bilo kakvu borbu usljed razoružavanja i lišenja slobode i u momentu kada su dovedeni pred poštu u mjesto B. oni su bili osobe koje ne sudjeluju neposredno u neprijateljstvima iz razloga što su bili položili oružje odnosno bili su razoružani od strane pripadnika TO B. i bili su lišeni slobode iz razloga što su bili pod nadzorom naoružanih pripadnika TO i drugih osoba.

Dalje u svom iskazu na glavnom pretresu od 12.03.2013.godine svjedok Š. D. istakla je da je ona skupa sa svojim mužem i ostalim mještanima koji su blizu kuće Š. V. zarobili i razoružali tri mlađe muške osobe uputila se u pravcu pošte u mjestu B. te kada su došli pred poštu tu su zatekli veći broj ljudi koji su odmah počeli galamiti i upućivati razne psovke prema zarobljenim osobama te su prisutni koji su već saznali za pogibiju V. B. pored navedenih uvreda i psovki počeli tući ovu trojicu zarobljenih mladića te je ona vidjela da je B. B. zv. Dž. sa nekim štapom tukao navedene mladiće a također je tu vidjela kako svjedok navodi osobu po prezimenu Stričević zv. „Švabo“ kojem se nije mogla sjetiti imena te je vidjela kako te zarobljene tuku a oni su molili da ih prestanu tući te je vidjela da je jedan od zarobljenih usljed zadobijenih udaraca od prisutnih mještana pao na zemlju i molio ih da ga ne tuku te je jasno vidjela poštu je stajala na udaljenosti od svega 5-6 metara da je tom zarobljenom mladiću svjedok opisuje da bi se radilo skoro o djetetu prišao O. O. zv. O. te je isti izvadio neki veći pištolj iza pojasa kojeg su kasnije kako je saznala radilo se o pištolju marke Škorpion te je isti uperio navedeni pištolj u pravcu glave tog mlađeg momka koji je ležao na zemlji usljed zadobijenih udaraca te je hladnokrvno sa udaljenosti od oko jednog metra ispucao u glavu tog momka. Ističe da ju je taj prizor jako šokirao te je ona od doživljenog šoka plakala i vrištala a zatim je govorila svom mužu da on ništa ne smije raditi da ne smije nikoga od zarobljenih dirati a potom je čula da je ovoj drugoj dvojici naređeno da ovog momka natovare na traktorsku prikolicu koju je u međuvremenu dovezao O. V. te je ona usljed ovih svih prizora skoro dobila nervni slom te je sa svojim mužem S. otišla kući te je kasnije čula da su ovog ubijenog natovarili na traktorsku prikolicu i odvezli prema nekoj prirodnoj jami u mjestu R. a da su O. V. natjerali da vozi traktor prema tom mjestu zvanom R. te je svjedok istakla da joj nije poznato šta se dešavalo pored navedene jame. Svjedok je navela u svom iskazu da je ona primijetila kada su doveli zarobljena tri mladića pred poštu da se ovaj Stričević zv. „Švabo“ ponašao kao glavni kao neki organizator mučenja prema zarobljenim mladićima a kasnije da se po dolasku O. O. ponašao kao

glavni prema tim zarobljenim mladićima te da je upravo O. O. koristio pištolj i ubio jednog od navedenih mladića.

Svjedok Š. S. dalje u svom iskazu je naveo da nakon što su on i ostali mještani nakon razoružavanja navedenih zarobljenika i nakon što mu je jedan uz put od zarobljenih i predao pištolj te nakon što su došli u centar sela do pošte da je vidio da je tu bilo okupljeno najmanje 30 a možda i više ljudi i žena te po dolasku pred poštu došlo je do tuče i maltretiranja i mučenja zarobljenih vojnika a najviše su ih tukli Stričević Slavko zv. „Švabo“ sin B., zatim B. B. zv. „Dž.“ te njegov sin B. D. te su se njih trojica posebno isticali te je on vidio kada je Stričević Slavko udario šakom u lice jednog zarobljenika i koji bi usljed jačine udarca letio duž cijelog zida pošte a B. B. ih je tukao nekim štapom promjera oko 3 cm i to po leđima te svjedok ističe da je primijetio kada je stiglo jedno vozilo iz kojeg je izišao O. O. sin M. koji je bio u maskirnoj vojnoj uniformi a za pojasom je imao futrolu u kojoj je stajao automatski pištolj škorpion te čim je izišao iz vozila O. je prišao jednom zarobljenom licu koji je usljed tuče ležao na zemlji izvadio svoj škorpion iz kojega je ispalio kraći rafal i to u pravcu glave tog zarobljenika te je zarobljeni vojnik odmah na licu mjesta podlegao te je on to sve gledao sa udaljenosti 5-6 metara a to su sve gledale i njegove komšije B. D., O. M., Š. V., Š. D. tj. njegova supruga, B. D., O. V. i drugi. U svom iskazu dalje navodi da nakon što je O. O. ubio ovog vojnika koji je usljed zadobijenih udaraca ležao na zemlji da je on nakon izvjesnog vremena na inzistiranje svoje supruge napustio mjesto događaja otišao do svoje kuće a zatim je vršio pretragu terena oko svoje kuće da slučajno nebi bilo još neprijateljskih vojnika koji bi se krili po šumi.

U svom iskazu dalje svjedok Š. V. je istakao da nakon što su doveli zarobljene vojnike pred poštu da je tu bilo skupljeno već dosta naroda mještana sela koji su čuli za pogibiju njihovog sumještana V. B. te da je B. P. ulazio u poštu kako bi pozvao komandu i saopštio ih o zarobljenim licima a tu pred poštom od mještana B. kojeg on poznaje vidio je Stričević Slavka zv. „Švabo“, zatim S. J. sin S., B. D. sina P., njegovog sina M., B. B. zv. „Dž.“, vidio je da je ovaj B. B. zv. „Dž.“ tukao ovu trojicu zarobljenika s nekim štapom po leđima te da su i drugi tukli ove zarobljenike te je nakon izvjesnog vremena primijetio da u pravcu ove grupe ljudi koji su bili pored ovih zarobljenika idu dva uniformisana srpska vojnika u maskirnim uniformama te je vidio da je jedan od tih vojnika prišao jednom od zarobljenih lica koji je ležao na zemlji usljed povreda izvadio pištolj škorpion i sa udaljenosti od pola metra od vrha pištolja u potiljak glave ispalio mu metak te je vidio rupu na potiljku od ispaljenog metka te je kasnije čuo da je zarobljenika ubio O. O. zv. O..

U svom iskazu datom na glavnom pretresu od 12.03.2013.godine svjedok O. V. je istakao da se on dobro sjeća datuma 28.06.1992.godine pošto je taj dan bio Vidovdan a pored toga iz razloga što je njemu u jutarnjim satima kritičnog dana javljeno da je poginuo njegov komšija V. B. sin D., dalje je istakao da je u jutarnjim satima pio kafu sa svojom suprugom i sa radnom kolegicom te da je tada došao K. N. i rekao mu da ide u paletaru po traktor te da je to naredio O. koji je ubio ustašu i treba da go idu sahraniti te je on to odbio a nakon izvjesnog vremena došao je B. P. sin P. u maskirnoj uniformi i naoružan i tada mu je pod prijetnjom oružja naredio da ide u paletaru i doveze traktor do pošte te je on iz straha poslušao te kada je došao sa traktorom do pošte tu je primijetio veću grupu ljudi možda 40-50 te je vidio da jedno lice leži na zemlji i da je mrtav a pored njega je bila lokva krvi te je vidio dvojicu mlađih momaka koji stoje uza zid podignutim rukama u zrak a leđa su im bila

okrenuta prema masi naroda te je dosta ljudi prilazilo toj dvojici i udaralo ih raznim predmetima rukama i slično te je vidio da im je prilazio i B. B. zv. "Dž." koji je navedene mladiće udarao sa nekim štapom. Ističe da je među masom ljudi vidio Stričević Slavka zv. "Švabo" O. O. zv. „O.“, B. D. sina B., A. S. sina J. i druge. ističe da je vidio odnosno čuo da je Stričević Slavko naredio dvojici zarobljenika da utovare na traktor ovog ubijenog što su ovi bez pogovora pokušali učiniti i kada nisu uspjeli odmah da ovog ubijenog dignu na traktorsku prikolicu tada je vidio da je Stričević Slavko zatrkao se prema toj dvojici i jednog od njih svom snagom udario u predjelu stražnjice nogom i nakon toga su ovi ubijenog utovarili na traktor te je dalje istakao da je on tad upalio traktor a na prikolicu se popelo još ljudi pored ubijenog bila su i ova dvojica živih zarobljenih, zatim Stričević Slavko, B. M. sin D. i još neki ljudi za koje se trenutno ne može sjetiti te je njemu rečeno da vozi prema R. kako bi sahranili ovog ubijenog a iza njih su autima krenulo još dosta njegovih mještana. Pošto je on vožnjom promašio put stao je te je sačekao da dođu B. P. i G. N. te su oni njega usmjerili prema R. do predjela poznatog kao D. jama i tu je zaustavio traktor te je nakon što je zaustavio traktor isti ugasio čuo da je Stričević Slavko govorio ovoj dvojici zarobljenika šta čekate skidajte ga tj. ovog ubijenog te su oni njega skinuli s prikolice i spustili ga pored same jame udaljeni od otvora jame nekih 5-6 metara. ističe da je on sišao sa traktora i stajao je pored prikolice kada je vidio da je L. S. koji je u ruci držao neki papir toj dvojici momaka koji su bili zarobljeni rekao da kažu svoju posljednju želju i tada je zaključio da će i ta dvojica zarobljenih biti ubijena te je vidio da u momentu kad je S. govorio u pogledu posljednje želje da je Stričević Slavko prošao sa njegove lijeve strane skidajući automatsku pušku sa ramena u hodu je repetira te ispucao dva kraća rafala u pravcu dvojice zarobljenika koji su između sebe držali za ruke ranije ubijenog zarobljenika te su ova dvojica zarobljenika pogođena od strane Slavka pali na zemlju te jedan od pogođenih zarobljenika je davao znakove života mašući i tražeći pomoć mašući svojom desnom rukom te tada istom prilazi B. M. te ovom ranjenom momku ispucao jedan metak u predjelu glave iz puške zv. tandžara.

Sud u potpunosti prihvata iskaze navedenih svjedoka te na osnovu principa slobodne ocjene dokaza koji daju sudu pravo da ocjenjuje postojanje ili nepostojanje utvrđene činjenice te logičkom i psihološkom ocjenom dokaza tj. ocjenom iskaza svjedoka pri čemu je ovaj sud uzeo u obzir njihovo držanje, vladanje i karakter u mjeri u kojoj je to moguće sud zaključuje da u konkretnom slučaju nakon što su zarobljene tri mlade osobe a prethodno razoružane dovedene pred poštu u centar sela B. da se tu okupio veći broj ljudi koji su upoznati o zarobljavanju tri osobe i to „muslimani“ a također taj veći broj ljudi je upoznat da je dan prije poginuo na ratištu njihov sumještani V. B. te u konkretnom slučaju sud zaključuje da je veći broj ljudi postupao prema tri zarobljene osobe na način da ih je tukao, vrijeđao i slično te na osnovu iskaza navedenih svjedoka sud zaključuje da je u konkretnoj situaciji koja se dešavala ispred pošte prema zarobljenim osobama iskazivao silu optuženi Stričević Slavko na način da je šakama tukao navedene zarobljene osobe a potom po dolasku O. O. i još jednog vojnika koji su došli iz pravca B. P. pošto su upoznati da je došlo do zarobljavanja neprijateljskih vojnika sud zaključuje da je upravo O. O. jednoj od zarobljenih osoba tačnije B. S. prišao dok je ovaj ležao na zemlji pošto su ga prethodno više osoba tukli među njima i optuženi te je O. O. iz neposredne blizine ispucao u pravcu glave iz pištolja škorpion B. S. od kojih povreda je isti na licu mjesta preminuo. Sud zaključuje da je nakon toga upravo optuženi naredio da se tijelo ubijenog stavi na traktorsku prikolicu koji traktor je u međuvremenu dovezao O. V. te

kada preostala dva zarobljenika to odmah nisu uspjeli uraditi da je optuženi primjenjivao silu tj. udarao zarobljenike nogom u stražnjicu te kada su uspjeli mrtvo tijelo B. S. natovariti na prikolicu sud zaključuje da je sa zarobljenim osobama na prikolicu od traktora upravo sjeo i optuženi Stričević Slavko skupa sa B. M. te se uputili u pravcu mjesta R. do predjela poznatog kao D. jama.

U svom iskazu datom na glavnom pretresu od 11.04.2013.godine svjedok L. S. je naveo da je on kritičnog dana došao na lice mjesta tačnije pred mjesnu poštu gdje mu je B. P. saopštio da su u međuvremenu jednog zarobljenika ubili a da on želi da drugu dvojicu odveze u P. međutim ovi prisutni hoće da ih bace u D. jamu stoga je njega B. P. zamolio da mu pokaže gdje se nalazi D. jama pošto je on to kao starija osoba koja je preživjela drugi svjetski rat dobro poznao a potom da mu je prišao i O. O. te mu naredio da skupa sa njim ide prema D. jami odnosno da mu pokaže put do D. jame te su oni vozilom došli do mjesta zvanog D. jama te su on i O. izašli iz vozila a primjetili su da je tu već bio i O. V. sa traktorom te je svjedok istakao da su on i O. nakon što su izašli iz vozila pošli prema traktoru te da je on čuo da se po podu traktorske prikolice nešto vuče te je on čučnuo na čošak prikolice a pored njega je čučnuo i O. te je vidio da je V. izašao iz traktora a potom je došao i N. G. i čučnuo pored njega a zatim je čuo dva kraća rafala po njegovoj procjeni iz automatske puške ali nije vidio šta se dešavalo i koje pucao a potom je čuo da je neko opet dao naredbu O. V. da se penje na traktor i da vozi. Svjedok je istakao da on nije vidio da li je O. V. čučnuo iza traktorske prikolice i ne može garantirati da li je V. stajao pored traktora ili je bio u čučućem položaju kao on, O. i N. u momentu kada je on čuo navedene pucnjeve. Dalje u svom iskazu svjedok je istakao da je on nakon izvjesnog vremena pitao neke ljude zašto su ubili one vojnike iz te grupe a da mu je neko rekao da su oni počeli bježati. Svjedok je na pitanje predsjednika vijeća potvrdio da je on zaključio da su kod D. jame ubijena ova dvojica zarobljenika jer je u momentu kad je čuo da nešto vuku po prikolici zaključio da ovog trećeg koji je u međuvremenu bio ubijen vuku da ga bace u jamu te je onda čučnuo pored prikolice čuo pucnjeve a naknadno kada je pitao neke ljude zašto su ubili onu dvojicu da mu je rečeno da su počeli bježati.

Vještak Mešić-Pašalić Samira je u svom nalazu i mišljenju na glavnom pretresu od 06.05.2013.godine istakla da je ona bila prisutna prilikom ekshumacije i obdukcije četiri NN tijela koju je vršila po naredbi Kantonalnog suda u Bihaću na lokalitetu jama R. općina B. P. te da je nakon ekshumacije utvrdila odnosno da je potvrđeno DNK analizom da se tijelo broj 1. je tijelo C. M. te je utvrđeno da su pronađene povrede i to oštećenje grudnog koša gdje se nalazi defekt kosti promjera 1,8 x 1,3 cm te tjemeno zatiljno se nalazi defekt kosti preloma te prelomi 3,4 i 5 rebra, zatim prelomi 5, 8 i 10 rebra, oštećenje vratnog pršljena te je mišljenja da je s mrt nastala nasilnim putem usljed povreda glave, preloma rebara, te da je mišljenja da su sve povrede nastale neposredno od ispaljenja iz vatrenog oružja. Vještak potvrđuje da je tijelo broj 2. naknadnom DNK analizom utvrđeno da se radi o S. E. te je utvrdila da na istom postoje povrede u predjelu glave desno čeonu povreda 3 x 2,5 cm i nalazi se u predjelu glave defekt kosti veličine 12,5 x 6 cm te da je navedena povreda apsolutno smrtonosna povreda od koje je smrt nastupila trenutno i ova povreda nastala je neposredno ispaljenjem iz vatrenog oružja a da je tijelo broj 3. B. S. čiji identitet je utvrđen na osnovu predočenja rodbine i DNK analize ten a istom tijelu zatiljno se nalazi rupčasti defekt oko 0,8 cm, zatim iznad gornje vilice defekt 1 x 1 cm što bi odgovaralo izlazu metka te da je smrt nastupila nasilnim putem usljed povrede glave

sa ulazom u predjelu zatiljka i izlazom u predjelu iznad same gornje vilice desno te da je povreda nanešena iz vatrenog oružja iz neposredne blizine.

Vještak Burno Franić je u svom nalazu i mišljenju datom na glavnom pretresu od 06.05.2013.godine naznačio da je temeljem naredbe Kantonalnog tužilaštva USK Bihać izvršio balističko vještačenje a to na osnovu dokumentacije koja mu je dostavljena kao što su zapisnik o saslušanju svjedoka O. V., Š. S., Š. D., nalaza i mišljenja dr. Mešić-Pašalić Samire te drugih tragova, crteža lica mjesta, ekshumacije i obdukcije te je zaključio da dvije dostavljene sporne čahure koje su evidentirane kao trag broj 8. i trag broj 9 potiču od metaka cal. 7,62 mm sa zrnom M-67 te da su iste ispaljene iz jedinstvenog vatrenog oružja tj. automatske puške tipa kalašnjikov ili automatske puške Crvena zastava model M-80. Također vještak potvrđuje da dostavljena čahura pronađena u jami u blizini nogu NN tijela potječe od metka cal. 7,62 mm ispaljenog iz automatske puške tipa kalašnjikov ili razni modeli automatske puške marke Crvena zastava. Vještak potvrđuje da svi ostali tragovi tj. zrna pronađena u lobanji tijela broj 2. potječu od metaka cal. 7,62 mm a koji potječu od metaka ispaljenih iz automatske puške tipa kalašnjikov ili automatske puške marke Crvena zastava.

Sud u potpunosti prihvata iskaze navedenih svjedoka te nalaze vještaka te na osnovu principa slobodne ocjene dokaza koji daju sudu pravo da ocjenjuje postojanje ili ne postojanje određene činjenice sud zaključuje da u konkretnom slučaju nakon što je B. M. ispred pošte lišio života S. E. te nakon što je O. V. došao pred poštu s traktorom da je upravo optuženi taj koji je naredio dvojici preostalih zarobljenika da mrtvo tijelo S. E. natovare na prikolicu te da i oni uđu u prikolicu a potom je O. V. naređeno da vozi u pravcu jame zvana R. u narodu poznata kao D. jama te su optuženi i B. M. također se odvezli do navedene jame i bili su na prikolici skupa sa zarobljenima dok su O. O. i L. S. do navedene jame došli putničkim vozilom, te sud zaključuje da nakon što su došli do navedene jame sa traktorskom prikolicom i naredili preostaloj dvojici zarobljenih da svuku mrtvo tijelo S. E. da je upravo optuženi u momentu dok su preostala dvojica zarobljenika držali između sebe mrtvo tijelo S. E. u pravcu istih ispalio dva kraća rafala iz automatske puške a potom da je B. M. prišao jednom od zarobljenika koji je još davao znakove života te prema istom pucao iz neposredne blizine a nakon toga da su upravo optuženi i B. M. svu trojicu ubijenih zarobljenika bacili u navedenu jamu s tim da je optuženi prethodno premetao njihove stvari. Sud u potpunosti prihvata iskaz svjedoka O. V. koji iskaz je vjerodostojan u cjelokupnom postupku počev od istražnog postupka, zatim glavnog pretresa te cijeneći navedeni iskaz gdje svjedok u potpunosti i tačno prezentira sam tok kritičnog događaja od momenta kada je dobio naredbu da doveze traktor pred poštu te da vozi mrtvo tijelo jednog zarobljenog i još dvojicu zarobljenika u pravcu prirodne jame zv. D. jama te sud u potpunosti prihvata iskaz svjedoka u pogledu događaja koji se desio kod D. jame u momentu kada su preostala dvojica zarobljenika svukla mrtvo tijelo trećeg zarobljenog s prikolice te svjedok O. V. jasno i decizno iskazuje koje i na koji način pucao u pravcu preostale dvojice zarobljenika, a dovodeći u vezu iskaz svjedoka O. V. sa iskazom svjedoka L. S. koji je potvrdio da je čuo pucnjeve iako nije želio potvrditi da se on upravo obraćao oštećenima da isti iskažu posljednju želju nego je u konkretnom slučaju želio prikazati da on nije niti vidio niti učestvovao u navedenom kritičnom događaju i to na način što je čučnuo pored traktorske prikolice ali je na glavnom pretresu potvrdio činjenicu da je čuo pucnjeve, potvrdio je činjenicu da su se oni udaljili od mjesta događaja bez ova tri

zarobljenika, potvrdio je činjenicu da je on pitao nekog od vojnika zašto su ova dvojica preostalih ubijena a da mu je rečeno da su navodno počela bježati, te dovodeći u vezu iskaz svjedoka L. S., iskaz svjedoka O. V., te nalaz i mišljenje vještaka Mešić – Pašalić Samire i nalaz i mišljenje vještaka F. B. sud zaključuje da su upravo i preostala dvojica zarobljenika lišena života u mjestu R. kod prirodne jame zvana D. jama, da je u pravcu dvojice zarobljenika pucao iz automatske puške optuženi Stričević Slavko zv. Švabo te da je B. M. nakon što je jedan od zarobljenika još davao znakove života istom prišao i pucao u istog iz neposredne blizine, a nakon toga upravo optuženi Stričević Slavko i B. M. mrtva tijela sve trojice zarobljenika bacili su u jamu zvana D. jama a potom napustili mjesto događaja.

Sud je cijenio i iskaz svjedoka V. N. koji je saslušan na prijedlog odbrane koji je u svom iskazu naveo da je on kritičnog dana prolazio pored mjesta događaja i to pješice tako što je svog oca vodio kod njegovog prijatelja kako bi proslavili Vidovdan, te je svjedok potvrdio kada se sa ocem vraćao od njegovog prijatelja da je negdje od prilike stotinjak metara od te jame kroz hrastovu šumu vidio jednu grupu ljudi od prilike između 10-30 ljudi koji su stajali te da je vidio u toj grupi ljudi i Stričević Slavka koji je bio u civilnoj odori a na sebi je možda imao plavu majicu ili plavu košulju, te je vidio da je tu bio i parkiran traktor, te je vidio da su iza traktora stajale neke osobe među njima je poznao i L. S., te da on i otac nisu prilazili toj grupi ljudi niti su pitali šta se tu sve dešava i nije ga zanimalo šta se dešava kod jame, te kad je već prošao pored jame da je čuo pucanj a kada ih je sustigao G. N. da su ga pitali šta se dešava a on im je samo onako površno rekao da su neki diverzanti došli da dignu B. potom da je razgovor otišao u nekom drugom smjeru.

U konkretnom slučaju sud cijeni iskaz navedenog svjedoka kao iskaz koji je dat paušalno i površno a sve u cilju da otkloni odgovornost od optuženog te sudu je neprihvatljivo da navedeni svjedok sa udaljenosti od 100 metara posmatrajući događaj kroz hrastovu šumu prezentira apsolutno detalje i položaj kako optuženog tako i drugih svjedoka a također za sud je neprihvatljivo da nakon što je čuo pucnjeve da se svjedok nije interesirao šta se sve to događa i šta se dogodilo da svjedok nije prilazio navedenoj grupi ljudi, da se svjedok nije interesirao koji i kakvi su diverzanti došli u selo i htjeli dignuti selo te u konkretnom slučaju za ovaj sud je neprihvatljiv navedeni način prezentiranja svih okolnosti koje je svjedok vidio i čuo u konkretnom krivično pravnom događaju te cijeneći pojedinačno navedeni iskaz a dovodeći ga u vezu sa ostalim iskazima saslušanih svjedoka ovaj sud cijeni da u konkretnom slučaju se ne može prihvatiti iskaz navedenog svjedoka kao tačan i vjerodostojan i u tom smislu ga je kao takvog ovaj sud i cijenio.

Dovodeći u vezu iskaze saslušanih svjedoka neposrednih očevidaca kritičnog događaja sa materijalnim dokazima koji su provedeni tokom postupka posebno sa utvrđenom DNA analizom i prepoznavanjem oštećenih od strane bliže rodbine ovaj sud temeljem odredbe iz člana 16. ZKP FBiH kojom je ustanovljen princip slobodne ocjene dokaza koji daje sudu pravo da ocjenjuje postojanje ili ne postojanje činjenica slobodno tj. ocijeni postoje li ili ne postoje neke činjenice s tim da sud nije vezan niti ograničen posebnim formalnim dokaznim pravilima s tim da vrijednost dokaza pri tome nije unaprijed određeno niti kvalitativno niti kvantitavno s tim da ovaj sud u smislu ocjene dokaza savjesno je cijenio svaki dokaz pojedinačno i u vezi s ostalim dokazima i temeljem takve ocjene izveo zaključak o tome jeli neka činjenica dokazana. Pri tome sud se vodio logičnom i psihološkom ocjenom dokaza. Prilikom

ocjene iskaza svjedoka koji su svjedočili pred sudom ovaj sud je uzeo u obzir njihovo držanje, vladanje i karakter u mjeri u kojoj je to bilo moguće, prema svim svjedocima sud je uzeo u obzir vjerovatnost, dosljednost i druge dokaze te okolnosti samog izvršenja djela. Pri tome je bio svjestan činjenice da kredibilitet svjedoka zavisi od njihovog poznavanja činjenica o kojima svjedoče, njihovog integriteta, iskrenosti i činjenice da su obavezni da govore istinu u smislu zakletve koju su dali.

Na osnovu naprijed navedenog sud je izvan svake razumne sumnje utvrdio da je dana 28.06.1992.godine u mjestu B. općina B. P. došlo do zarobljavanja pripadnika oružanih snaga RBiH TO H. i to C. M., S. E. i B. S. i to na način što su iste pripadnike oružanih snaga RBiH TO H. zarobili mještani mjesta B. koji su bili organizirani u TO navedenog sela te navedene zarobljene osobe nakon što su ih razoružali sproveli pred mjesnu poštu, a sud zaključuje da je optuženi Stričević Slavko u vrijeme kada su zarobljeni pripadnici RBiH TO H. sprovedeni do mjesne pošte nalazio se skupa sa drugim mještanima ispred pošte te je u to vrijeme bio pripadnik rezervnog sastava policije RS te je isti zlostavljao navedene zarobljene osobe skupa sa drugim mještanima s tim što je isticao se udarajući ste šakama u predjelu glave a nakon što je O. O. usmrtio jednog zarobljenog pripadnika oružanih snaga RBiH upravo optuženi je naredio da mrtvo tijelo utovare na prikolicu i tom prilikom drugu dvojicu zarobljenika udarao nogom u stražnjicu kada ovi nisu to odmah uspjeli učiniti, te sud zaključuje da je upravo optuženi Stričević Slavko popeo se na traktorsku prikolicu gdje je bilo mrtvo tijelo B. S. i gdje su bili druga dvojica zarobljenih pripadnika oružanih snaga RBiH TO H. te da se sa drugim osobama odvezao u pravcu mjesta R. do prirodne jame zvana D. jama, te sud zaključuje da nakon što su došli do navedenog mjesta, te nakon što su s išli s traktorske prikolice, te nakon što su dva zarobljena pripadnika oružanih snaga RBiH TO H. svukli mrtvo tijelo B. S. s prikolice da je upravo optuženi Stričević Slavko kojeg svi mještani su poznavali po nadimku Švabo u namjeri da liši života ovu dvojicu zarobljenika iz nepsoredne blizine iz automatske puške pucao u pravcu dvojice zarobljenika tj.S. E. i C. M., iste pogodio te su oni pali pored mrtvog tijela B. S. te dok je S. E. još davao znakove života da je istom prišao B. M. ispucao jedan metak u pravcu njegove glave a zatim su sve trojicu bacili u jamu zvana R. u narodu poznata kao D. jama.

Sud je utvrdio izvan razumne sumnje da je optuženi kršenjem pravila međunarodnog prava u vrijeme oružanog sukoba između oružanih snaga Armije RBiH i Vojske Republike Srpske i to kao pripadnik rezervnog sastava policije RS zlostavljao a zatim pucanjem iz automatske puške lišio života dva zarobljenika s tim što je u lišavanju života S. E. učestvovao i B. M. na način da je iz neposredne blizine ispucao jedan metak S. E. u glavu dok je ovaj davao znakove života te je ovaj sud optuženog Stričević Slavka oglasio krivim da je kao pripadnik rezervnog sastava policije Republike Srpske kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata u RBiH skupa sa drugim licima nečovječno postupao prema ratnim zarobljenicima i izvršio ubistva dva ratna zarobljenika te da je počinio krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. a u vezi sa članom 22. preuzetog KZ SFRJ.

Nakon što je optuženog oglasio krivim za navedeno krivično djelo ovaj sud ga je osudio na kaznu zatvora kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Optuženom Stričević Slavku sud je izrekao kaznu zatvora od deset godina jer je sud uvjerenja da je kažnjavanje optuženog ovom vremenskom kaznom nužno radi

kazneno pravne zaštite i da se ne može očekivati kako bi manja kazna dovoljno uticala na optuženog da više ne čini krivična djela. Ovaj sud je cijenio sve okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja tako da je naročito cijenio stepen odgovornosti optuženog, pobude iz kojih je djelo počinjeno, jačinu ugrožavanja i povrede zaštićenog dobra kao i okolnosti pod kojima je djelo počinjeno te sud nije našao da bi postojale osobito olakšavajuće okolnosti tako da je kaznu optuženom izrekao u okviru propisane kazne za navedeno krivično djelo. Prilikom odlučivanja o vrsti i visini kazne ovaj sud je na strani optuženog kao olakšavajuće okolnosti cijenio porodično stanje optuženog tj. da je isti oženjen, otac dvoje djece, lošeg imovnog stanja kao i činjenicu da je u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio mlađe dobi. Od otežavajućih okolnosti na strani optuženog sud je imao uvidu stupanj odgovornosti optuženog, pobude iz kojih je djelo u odnosu na oštećene počinjeno, jačinu ugrožavanja i povredu zaštićenog dobra te posebno okolnosti pod kojima je djelo počinjeno te da je isto počinjeno sa direktnim umišljajem dakle uz potpunu svijest i znanje optuženog kako o karakteru njegovih radnji izvršenja te o posljedicama tih radnji.

Imajući u vidu sve naprijed izloženo ovaj sud zaključuje da će se izrečenom kaznom zatvora u naznačenom vremenskom trajanju kao u izreci ove presude u potpunosti ostvariti svrha kažnjavanja.

Imajući u vidu loše imovno stanje optuženog u smislu člana 202. stav 4. ZKP FBiH sud je optuženog oslobodio naknade troškova krivičnog postupka i odlučio da isti padaju na teret sredstava suda, jer je zaključio da bi njihovim plaćanjem bilo dovedeno u pitanje izdržavanje osoba koje je optuženi dužan da izdržava.

Na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH porodice C. M., S. E.a i B. S. sa imovinsko pravnim zahtjevom upućene su na parnicu, isti su se izjasnili da žele da se upute na parnicu i da svoja prva ostvaruju u parnici a sve to i iz razloga jer iz stanja spisa predmeta ne proizilaze pouzdani podaci ni za djelimično presuđenje imovinsko pravnog zahtjeva.

Na osnovu svega naprijed navedenog odlučeno je kao u izreci presude

ZAPISNIČAR
Rahmanović Senida

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Kapić Reuf

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Vrhovnom sudu FBiH Sarajevo u roku od 15 dana od dana prijema presude. Žalba se podnosi putem ovog suda. Oštećeni žalbu mogu izjaviti zbog odluke suda o troškovima postupka i o imovinsko pravnom zahtjevu.